

DREGERA

-1-

COLLA EXCURSIONISTA CASSANENCA

JULIOL - AGOST - 82

EDITORIAL

S'ha acabat l'estiu, l'època de vacances, de les llargues excursions, les acampades, i retorna el quefer de cada dia. Cal recomençar la tasca amb l'assemblea, analitzant la temporada que s'acaba, veient que ha estat dels propòsits d'ara fa un any, escoltant al soci que ha vingut fins a la trobada, sempre amb el desig de col.laborar i millorar les tasques que la COLLA desenvolupa i ajudant a programar les que s'hauran de desenvolupar el proper any. Any que es presenta força trasbalsat, doncs els temps són difícils, però bé, amb alegria i el coratge al cor posarem tot l'esforç que calgui perquè el que emprenem arribi a bon fi.

La satisfacció és gran quan es pot veure ben acabada una feina, com quan s'assoleix el cim ; després de les vissicultuts passades ja no en restarà més que un petit record ; el que importa és fer-ho de bon grat i bé.

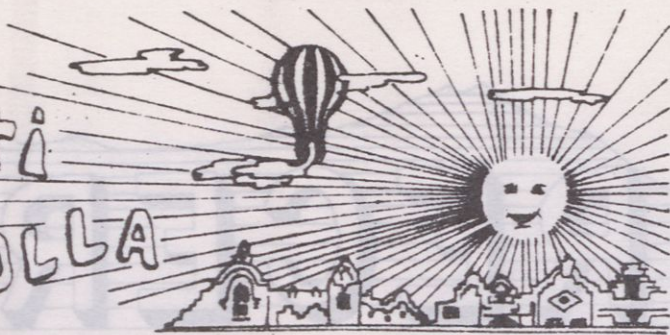
L'interès en fer les coses ben fetes, al preparar una marxa o una acampada, estudiant-ne tots els detalls, fa que les coses rutllin. Que bonic que seria que tots tinguéssim com a fita primordial tirar endavant el nostre país, superant tots els egoismes. Quan a muntanya la situació es complica, quan el company de cordada es troba en un pas difícil, amb més atenció, amb més interès el seguim tots. Més a prop d'ell ens sentim, més units uns amb els altres per ajudar a superar el mal pas.

La situació que estem vivint necessita d'una dedicació especial, constant, serena i seriosa de tots. Hem de posar-hi tots el coll per assolir la plena normalització del nostre país.

Esperem que Catalunya, nació, d'arrel excursionista, sàpiga trobar la DREGERA que la mení, sense perill, amb fermesa i seguretat, cap al cim per gaudir dels fruits per l'esforç realitzat.

NOTICIARI DE LA COLLA

-2-

- L'Assemblea General de Socis tindrà lloc el dilluns dia 13 de Setembre a la Casa de Cultura de "la Caixa", a les 10 del vespre.
- Donada la nombrosa participació de nens i nenes en les activitats programades per a ells, "La Colla" creu necessari crear la Secció Juvenil per poder atendre'ls millor. Aquesta secció compendria les edats dels 12 als 15 anys, encara que no constaran com a socis juvenils fins que tinguin els 14 anys., tal com ho considera la Federació Espanyola de Muntanya. La nostra intenció és encaminar-los cap a l'excursionisme, fent sortides per la Garrotxa i inclús pel Pirineu.

ACTIVITATS REALITZADES EN ELS MESOS DE JULIOL I AGOST.

- Del 31 de Juliol al 8 d'Agost, 50 nens i nenes assistiren al Campment Infantil als PRATS D'ORMOIER d'OIX. El grup dels grans féu una excursió de dos dies al Comanegra, Pic de les Bruixes, Sant Marc i Talaixà.
- Del 13 al 20 d'Agost, Campament Social a la VALL d'ESTÓS. Ascensió al Pocets (3375 m.), Perdiguero (3170 m.), Circ de Baticielles i escalada a l'Agulla de Perramó.
- Escalades al Cingle del Far i al Massis del Montgrí (Ullà).

ACTIVITATS PROGRAMADES PELS MESOS DE SETEMBRE I OCTUBRE.

- 18 i 19 de Setembre. Secció Juvenil (12-15 anys) : Excursió al Bassegoda i Sant Aniol d'Aguges (La Garrotxa). Acamparem a la Vall del Riu. Informació : Dolors Rubirola (46 11 37).
- Dissabte 2 d'Octubre . XOCOLATADA a la Plaça de la Coma, a les 6 de la tarda. Passarem les Diapositives de Joanetes i d'Ormoier.
- Diumenge 26 de Setembre. V TRAVESSADA A LES GAVARRES : Panedes - Can Salvador - Rocatal - Castanyeda d'En Gironès - Can Cassà - ELS METGES - Can Gironès - Casa Nova d'En Bota - Molí d'En Llambí - Panedes . (6 hores de camí).
- 9 -10 -11 i 12 d'Octubre. Excursió a la PICA D'ESTATS.
- Diumenge 17 d'Octubre. Excursió Infantil : SANT GRAU - PUIG DE CADI - RETES - SANT BALDIRI - CREU D'EN BARRAQUER - SANT FELIU. S'anirà en autocar fins a Sant Grau.

TOTES AQUESTES EXCURSIONS S'ANUNCIARAN OPORTUNAMENT A LA PISSARRA DE LA PLAÇA DE LA COMA.

CURSET LOCAL D'ESCALADA . Tots els interessats podeu dirigir-vos a En Quim Carreras.

- Divendres 22 d'Octubre. Classe teòrica d'escalada (a la Biblioteca).
- Diumenge 24 d'Octubre . Sortida al Rocaponça (Solius).
- Divendres 5 de Novembre. Sessió de diapositives d'escalada.
- Diumenge 7 de Novembre. Sortida a Santa Brígida (Amer).

PROJECCIONS DE DIAPOSITIVES: A partir del mes d'Octubre reiniciarem les sessions de diapositives dels divendres al vespre, a la Biblioteca de "La Caixa".

Els més petits de "la Colla"

-3-

ORMOIER - 82

CAMPAMENT INFANTIL D'ESTIU

El dissabte 31 de Juliol ens trobàvem a les 3 de la tarda al Passeig Vilaret, els 50 nens i nenes que anàvem a acampar als Prats D'Ormoier d'Oix. A les 5 arribàvem al citat poble de la comarca de la Garrotxa. Una vegada allí, tinguérem de caminar una horeta per arribar als prats, juntament amb els monitors que ens acompanyaven des de Cassà. Al lloc del campament ens esperaven un altre grup de monitors. Ens van donar les normes del Campament i ens van repartir les tendes. Una vegada muntades, sopàrem, férem un joc de nit i vam anar a dormir.

El dilluns i el dimarts, els grans del Campament, vam pujar al Comanegra, una muntanya de 1543 m. La sortida va ser a les 10 perquè va ploure i llampegar tota la nit, cosa normal durant la setmana. No vam arribar al cim del Comanegra fins el dimarts, doncs vam passar la nit en un prat que hi ha a mitja hora del cim. Al dia següent vam pujar a dalt i vam agafar el camí de Talaixà tot passant pel Pic de les Bruixes i el Pic de Sant Marc. A Talaixà ens esperaven els petits amb el dinar.

El dimecres era el dia de la descoberta del riu. Els grans riu avall, els petits riu amunt. També vam preparar unes canyes per anar a pescar.

El dijous va ser un dia molt especial; els monitors ens despertaren al matí fent una gran gresca: anaven amb les cares pintades i fent fressa amb instruments musicals i pots de cuina. Quan acabàvem d'esmorzar ens van explicar el joc que duraria tot el dia, però a les sis el vam haver de suspendre per culpa de la pluja. El joc havia d'acabar amb una gran festa i un ball, però també ho haguérem de suspendre. Entre altres coses del joc, havíem de compondre una cançó sobre el campament. La del nostre grup deia així:

TOT EL CAMPAMENT ESTÀ PLE DE GENT
ES LA GENT DE LA COLLA,
TAN SE VAL D'ON VENIM
SI DEL SUD O DEL NORD,
ARA ESTEM D'ACORD
ESTEM D'ACORD .

EL CAMPAMENT ENS AGERMANA ;
ORMOIER AL VENT,
UN CRIT VALENT,
TENIM UN NOM
QUE EL SAP TOTHOM :
COLLA, COLLA, COOOLLA .

El divendres, després d'anar a pescar al matí, ens preparen una pista americana amb moltes proves variades.

El dissabte els grans vam ajudar a preparar les Olimpíades que van començar a la gorga amb les proves d'aigua, després d'atravesar la En Sisu Marjanedes amb una torxa per encendre la foguera i de que En Carles Busquets féss el pregó de la inauguració. A la tarda hi havia les proves d'atletisme.

I el diumenge acabava el campament. Van anar arribant els pares i un cop van haver visitat el campament, vam començar a desmuntar les tendes. Després de dinar - unes 160 persones -, es va fer el lliurament de medalles de les olimpíades despedint-nos fins a un altre any.

Toni Perez (14 anys)

PARAULES ENFARFEGADORES

Procureu dir les següents paraules ben de pressa i de memòria.

En Palluc diu a n'en Roc.:

- On tens el ruc, Roc ?

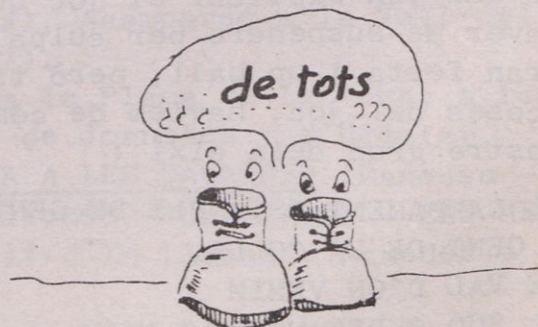
- Em va agafar por amb un broc, jo vaig dir un re nec, i cata-
cruc, el ruc va caure al rec, i no el trec perquè no puc.

Quan la taquimeca de ca la Quica menja coca, parla queca una
mica, i ella de peus pica i repica. Però quan la taquimeca de
ca la Quica no menja coca, no parla queca gens ni mica ni pi-
ca ni repica.

Com que el vent bufa i el fred embafa, és per això que en Pla
tufa s'escalfa amb l'estufa que ha estafat en Pallofa, i en
Pallofa de resultes de l'estafa de l'estufa que li ha estafat
en Plantufa, li ha clavat una bufa i un estofat, per la qual
cosa ja no li quedaren ganes de fer cap més estafa de cap es-
tufa.

La Càndida compra un canti nou de trinca, l'omple d'aigua ,
ella trinca que trinca, i tot marxant els diners compta, can-
ta, trinca i el canti no es trenca.

(Punt Diari 11-1V-82)

Divendres 13 d'Agost, a les 7 del matí .. perdó ! un quart de vuit, sortim de la Coma. Després d'un viatge de 400 Kms. arribem a Benasque, un poble del Pirineu Central, a la Província d'Osca.

Un cop hem comprat algunes provisions, acabem d'arribar a la desembocadura de la Vall d'Estós. A partir d'aquí, el camí serà a peu, carregats com mules. Imagineu-vos: a l'esquena, la motxilla ; als braços bosses o qualsevol cosa que s'havia de carregar, i el summum : n'hi havia que portaven les botes penjades al coll !.

A l'arribar al lloc, molt preciós, vam parar les tendes, arreglar el campament i com que l'endemà s'havia de caminar molt, anar a dormir va ser el millor.

L'endemà intentàrem pujar al Pocets (3375 m.) que suposà una caminada de 6 hores d'anada que a la fi ens va servir per mirar aquelles meravelloses muntanyes doncs ens en tornàvem cap a Turmó, el nostre campament, al trobar-nos amb una canal que s'havia de grimpar i al no voler ho fer, vam reemprendre el camí de tornada després de discutir una estona.

El diumenge , diada de descans, però uns van baixar a comprar i els altres vam acondicionar més el campament.

El dia següent , pujada al Perdiguero (3.170 m.), ara sí ! Aquesta no s'escapa! Va valer la pena; de dalt es veia un paisatge preciós.

Després de descansar el dimarts, el dimecres escalada a les Agulles de Perramó (pels dos únics que sabien escalar) i pels altres visita al llac de Baticielles, que és un llac per encantar-s'hi, i els d'Escarpinosa . Es pot dir que va ser un dia de descans , pels visitants dels llacs , doncs vam poder dormir unes bones estones.

Pels qui van voler , el dijous va ser el dia de tornada, però d'altres vam decidir quedar-nos un dia més, desmontant el campament i dirigint-nos cap a Aigualluts, quedant-nos a dormir

allí, sota l'Aneto i el matí següent pujàrem a Coll de Toro. Quan vam ser a baix, havia acabat el Campament, dirigint-nos cap a Cassà.

Josep Torrentó

JOAN BROSSA

EL POETA A LES GOLFES

Joan Brossa (Barcelona, 1919)

és l'únic poeta català que s'ha proposat de dedicar-se plenament a la seva activitat artística. Tota la seva obra - i recordem que el teatre en ell és "poesia escènica"- ha de ser considerada tenint en compte aquest fet extraordinari. Però al mateix temps, durant molts anys, Brossa ha estat un dels autors més desconeguts i encara avui nombrosos llibres seus resten sense publicar. De fet, es pot dir que fins la publicació de "Poesia rasa" (1970) la seva obra no és degudament valorada.

BRINDIS

Per l'alta primavera del llenguatge,
pel mar desert i que ningú no vol,
pel meu itinerari, pel pinyol
i per l'espina al bell cor del paisatge;

per cada gra de pols i pel boscatge
de boca verda amb fruits, pel cel i el sol,
per la resposta vella del gresol,
per la blavor i l'orella de la platja;

per l'oreneta al lluny i el seu esbart,
pels marges i els vessants de la memòria,
pel gebre de la nit i els munts d'escòria;

pel cel tibant i pel punyal de l'art,
pel vent i per la seva trajectòria,
pel tot avar i la petita part.

Vet aquí el brindis meu un cap-al-tard,
roc en mà, al cim més alt d'una muntanya
i sol, un dia que el maldol em guanya.

- CULTURA -- PLANA -- CULTURA -- PLANA -- CULTURA --

JOAN BROSSA ha dit (AVUI, diumenge, 7 de Febrer del 1982)

P. Quin lloc ocupa en la teva existència el desig de popularitat?

R. No hi he pensat mai. La popularitat ocupa el sac dels adjectius. I m'agradaria molt d'arribar a escriure sense adjectius! Madurar vol dir saber ser essencial. O intentar-ho.

P. Quin concepte tens del seny?

R. No recordo qui, va dir que el seny és com un gabinet tot fulla, per tant, fereix la mà de qui el fa servir.

P. Quin concepte tens de la invenció ?

R. La invenció pot ser el mànec que falta al seny. L'artista no ha de renunciar mai a la invenció. La venda poètica és una barreja de saviesa i d'intuïció. Amb la imaginació podem descobrir dins la realitat els aspectes més inèdits. No entenc la cultura sense ganes de transformació i de llibertat creadora.

P. Per a què et serveix la transgressió ?

R. Esdevé la setena cara del dau. L'esglaó que sempre trobes per a continuar pujant. Si algú no l'empeny, l'art no evoluciona. Allò que dèiem del perill de la cultura oficial. No hem de menysprear mai la possibilitat de recerca juntament amb la lluita contra els condicionaments i les limitacions.

itineraris de les Gavarres

CAN MAIMÍ = BELL-LLOC = FONT DEL PLAT

Proposem avui una petitíssima excursió que ens permetrà de visitar una curiosa i poc coneguda font d'aigua picant situada en una raco nada ombrívola del terme de Bell-lloc d'Aro, la Font del Plat.

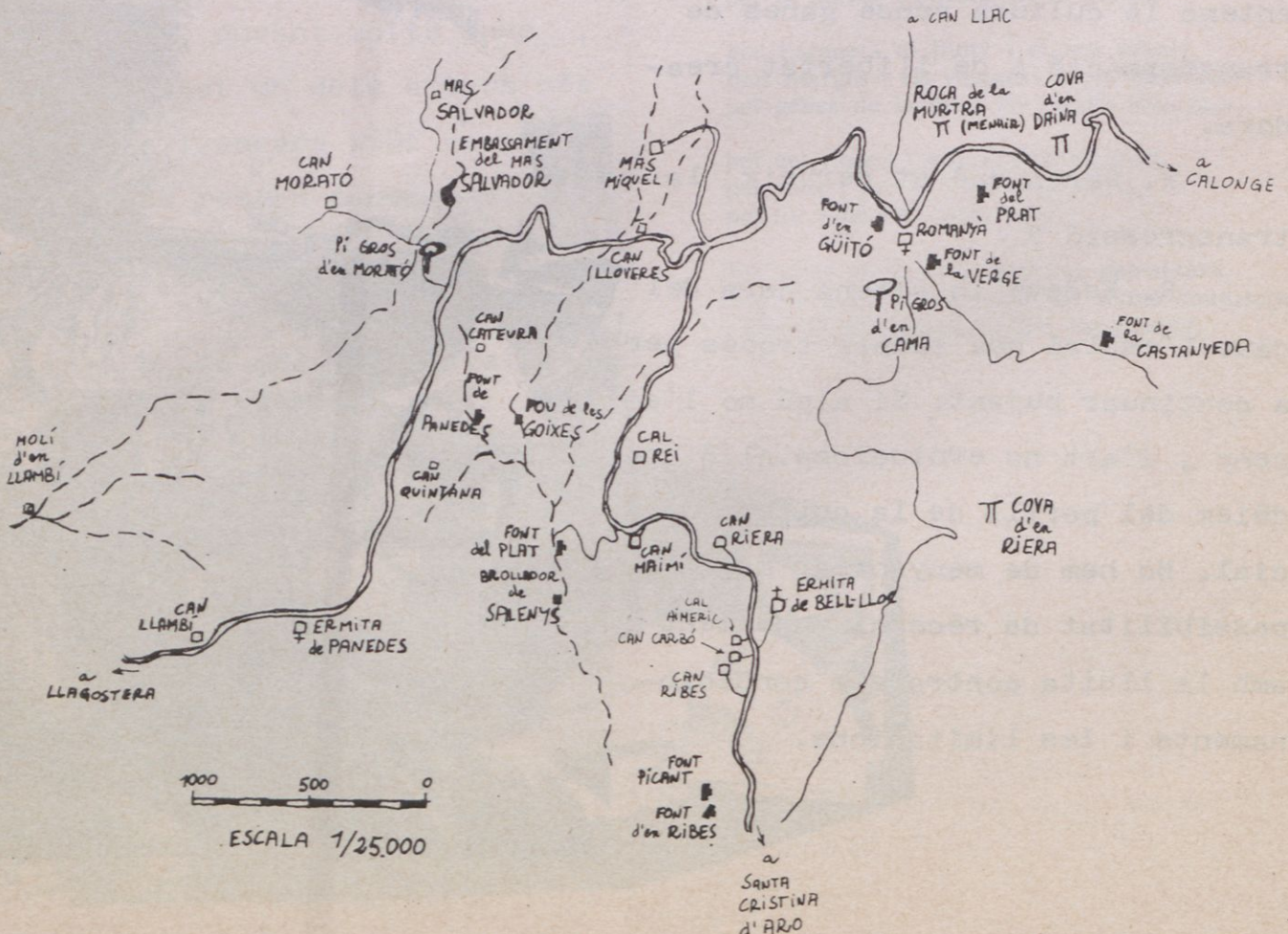
Per compensar la petitesa de l'excursió, incloïm en el mapa adjunt a l'itinerari tota una sèrie de bells i interessants indrets propers, la majoria d'ells, de fàcil localització.

Agafem la carretera que, partint de la Cruïlla de Solius, mena a romanyà passant per la Font Picant.

Al Km. 3 de la carretera, en direcció a Romanyà, passat un revolt a la dreta, protegit per una barana des d'on, a sota, es divisa Can Maimí, comença un petit corriol que haurem d'agafar.

El cotxe el podem deixar 50 mts. més amunt de la barana, a l'entrada d'una Pista Forestal que surt cap a l'esquerra.

El corriol surt al final de la barana, i, seguint-lo, arribarem

a un camí, al mateix nivell de Can Maimí i molt a la vora de la casa.

Seguim el camí cap a la dreta i passarem al costat d'una Pineda Tendra, al final de la qual hem d'estar atents, ja que el camí varia de direcció, descrivint un arc a la Dreta.

De primer, el camí devalla en lleuger franqueig. Si ens hi fixem, des d'aquí estant, podrem veure, al fons de la vall, la planta embotelladora de l'aigua de Salenys, única aigua embotellada originària de les Gavarres.

Poc després, el camí esdevé corriol i la davallada més forta, fins arribar al fons de la vall.

Paral·lel a la Riera, pel mateix vessant que baixem, transcorre un camí. Cal agafar-lo cap a l'esquerra, però, al cap de molt poc (uns 15 mts.) una tanca de filat ens barrarà, aparentment, el pas.

No farem res més que sortejar-la, ja que la tanca s'acaba al mateix marge de la riera, al qual baixarem i a uns 50 mts. trobarem ja la Font. (total 15 minuts).

La FONT del PLAT, és un Bassi Rectangular, força fondo, excavat en una roca al costat mateix del sòl de la riera, on hi aflora una aigua picant i bona que s'escorre mitjançant un sobreeixidor.

Al costat de la Font, hom hi ha col·locat en temps indeterminat (no podem observar cap data), un petit monòlit d'uns 80 cm. d'alçada que porta la següent inscripció :

"" S A L E N Y S

PALAHÍ i C . A . S . L .

Es privat de treure
aigua mineral sense
permís del propietari ""

Si ens hi fixem, podrem observar a l'aigua de la riera, unes bombolles que en flueixen constantment. Deuen provenir segurament de l'aflorament d'altra aigua amb gas.

De tornada, desfarem el camí, i assolirem Can Maimí en uns 20 minuts.

TEMPS TOTAL : 35 minuts.

"Allà on hi ha voluntat, hi ha camí" Edward Whimper , primer alpinista que va escalar al Cerví.

Caminem per un exuberant bosc alpi. Fa poca estona hem deixat els companys , ells, faran una tranquil·la passejada pel circ glaciari visitant els seus nombrosos llacs i a mitja tarda ens tornarem a trobar al lloc on ens hem despedit. Nosaltres, el company i jo, ens dirigim a un esbelt cim, que s'aixeca de sobte pel damunt d'un immens rocam esbargit per les pendents; pretenem escalar aquest cim per un itinerari de dificultat mantinguda. Un fresat corriol ens du al peu d'aquest itinerari, que és una aresta directa al cim.

Ens complau la vertiginosa verticalitat que tenim per sobre nostre, prenem però el degut respecte, ja que sempre cal portar-lo a sobre en aquestes circumstàncies. Els ànims estan exaltats, plens d'aquella força interior que ens empeny amunt. Tot acompanya a l'èxit, inclosa la meteorologia ja que fa un dia magnífic, d'aquells clars i assolellats.

Un cop equipats amb els estris d'escalada, comencem l'ascensió . El company fa la primera tirada de corda, no es queixa, això va bé sorgeixen dubtes per on continuar, moments d'espera, però aviat ho soluciona.

- Ep !! , cal fer reunió !!! , la corda s'acaba !!! (ha escalat quaranta metres).

Pujo jo, els primers metres sencills i segurs, pujar, flanquejar, flanquejar, pujar,.... de sobte la primera dificultat important, un pas lleugerament baumat, és el primer "diàleg" amb els ànims, la primera reconsideració del dia i també, perquè no, el primer "mecag...". Hi ha bona presa (rugositat o fisura de la roca per on agafar-se) de mà, però els meus peus només palpen ara ve el tanteig, l'excitació, el rebuscat d'equilibri, la indecisa decisió uff!! superat!!!. L'extrema tensió , l'emoció d'aquests instants és quelcom que no té preu.. els peus tremolen lleugerament, les mans agafen nervioses les possibles preses, l'avanç és encara difícil però no cal esmerçar tant d'esforç.

Arribo a la reunió (lloc on s'acaba la tirada de corda i des d'on s'assegura el company) i comentem la "jugada" , el company està aparentment més tranquil que jo (no sé com s'ho farà). La segona tirada la faig al davant, és una "passejada", cal però vigilar la timba que ja és considerable i una petita distracció ens pot donar un bon ensurt ; hem guanyat distància però no desnivell. La tercera tirada serà la més problemàtica de l'ascensió, toca altre cop anar al davant al company, és evident que avui no té el dia. Comença amb certa inseguretat; la verticalitat és extrema o l'itinerari no és gens lògic, fins el punt de que farem una variant de la via que ascendim. Jo estic còmodament assegut a la reunió, un ample replà, amb la corda que ve d'ell a les mans donant-li seguretat. La corda, aquest vincle d'unió, aquest objecte en el que hi aboquem extrema confiança i que cuidem i mimem com si fos part del nostre cos ja que (i això cal contemplar-ho fredament) algunes vegades la nostra vida depèn d'ella.

Ara són "bons" moments per meditar el típic "perquè" estem aquí, i això faig. El meu company cada cop ho passa més malament. La dificultat ens vol aclaparar, és ja una qüestió d'amor propi el continuar. Es veu obligat a servir-se de l'escala artificial per progressar, i això sempre és ingrát. Després d'una "bona" estada a la reunió pujo jo, les meditacions m'han dit que no tinc cap més "remei" que continuar. Amb tot, els ànims estan força malmesos degut, sobretot, a que portem penjats més estona de la calculada i també per la imprevista escalada artificial.

A la quarta tirada passo jo al davant. El fort fregadís de les cordes m'impedeix avançar fins tota la seva llargària, i en un confortable replà improviso una reunió. Aquesta tirada és més aviat relaxant, la dificultat és ínfima; serveix a la vegada per tornar a agafar ànims (així de paradoxal és el nom de l'escalador). Segeixo al davant començant la cinquena tirada amb dos ingrats passos d'escalada artificial, després del segon ve el que per a mi ha estat el millor de tota l'escalada. La paret és al punt de la verticalitat, les preses gairebé insuficients: surto de l'estrep (estri que es fa servir per progressar en l'escalada artificial i que és semblant a una escala) amb desconfiança, el dubte de si podré continuar sense ell és latent. La situació és força semblant a la d'altres vegades....., verticalitat, equilibri, extremada força de braços, aquella "indecisa decisió" i "alehhoop"!!! (permeteu-me l'expressió). L'última dificultat seriosa de la via queda solventada, ja tot en el record, el cim, l'ansiat cim, resta a pocs metres. Quan el tenim per sota dels nostres peus, ens felicitem mútuament, és un entrenyable instant en el que t'adones compte del que representa un company de cordada, penso amb allò que deia l'alpinista - poeta de que una cordada és una persona.

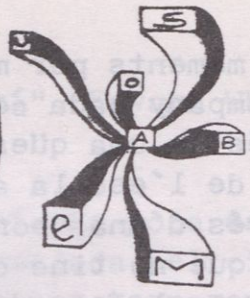
Pleguem les cordes i desgrimpant iniciem el descens pel camí normal. Comentem les incidències de l'escalada, fem burla de l'estúpid que seria caure ara, planegem noves escalades, noves ascensions... Estem envoltats de pics, alguns d'ells superen els tres mil metres, la vista es veu engalanada amb les plomades parets que d'ells pengen Molts projectes surten d'els nostres llavis, però sobretot, en la nostra ment, creiem que l'esperit del muntanyenc no podrà descansar mai

Escalada realitzada a la via Font-Rorcal de les Agulles de Perramó situades al Circ de Baticielles (Vall d'Estós - Benasque) el 18 d'Agost de 1982 durant el Campament Social de LA COLLA per En Joan Pinsach i En Q.C.B., autor de l'escrit.

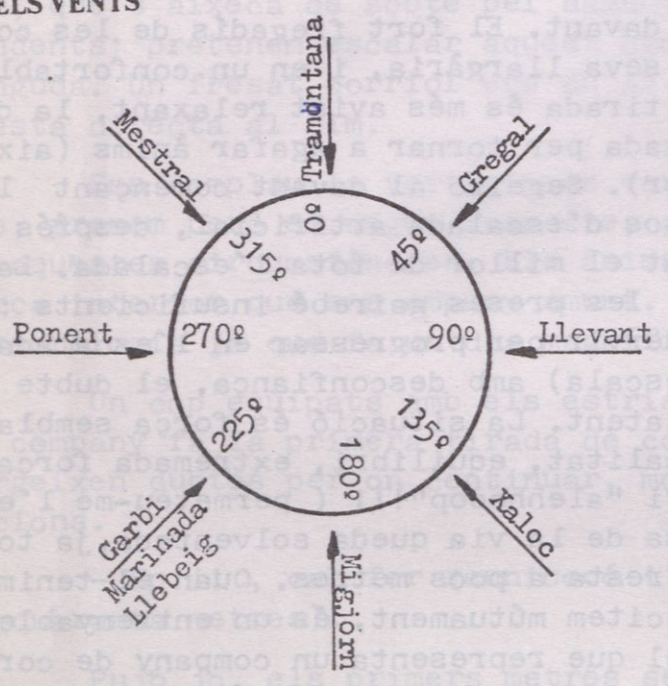

NOTA.- La Redacció del DRECERA ha pogut saber que la veritat va ser molt diferent a la que ens explica En Q.C.B. (foto satèl.lit C.E.C.)

A l'entorn de la Llengua

ELS VENTS

0° N.	Tramuntana
45° N.E.	Gregal
90° E.	Llevant
135° S.E.	Xaloc
180° S.	Migjorn
215° S.O.	Garbí o Llebeig o Marinada
270° O.	Ponent
315° N.O.	Mestral

ALGUNS FENÒMENS METEOROLÒGICS

Arc de Sant Martí, arc iris	Arco iris
Boira	Niebla
Calamarsa, calabruix, granís	Granizo
Gebre	Escarcha
Glaçada	Helada
Llamp	Rayo
Llamepec	Relàmpago
Nevada	Nevada
Núvol	Nube
Pluja	Lluvia
Rosada	Rocio
Ruixat	Chubasco
Tempesta	Tormenta
Tro	Trueno

ELS ESTATS DE LA MAR

Calma	Calma
Mar arrissada o bonança	Mar rizada
Marrutxell, marejol	Marejadilla
Marejada o tràngol	Marejada
Maror o maregassa	Fuerte marejada
Mar grossa	Mar gruesa
Mar brava	Mar muy gruesa
Mar de capa	Mar arbolada
Mar desfeta	Mar montañosa
Mar enorme	Mar enorme

company (a) _____

adreça _____

"DRECCERA" NÚMERO

COLLA EXCURSIONISTA CASSANENCA

